केनेद्मुपिंद्षष्टं ते मृत्युद्धार्मपावृतं ।

यत् प्राप्येक् विनश्येम वयं सर्वे च राज्ञसाः ॥ ४०॥

यदि व्या देवगणाः समस्ता

रणे जिता वश्चधरेण सार्धं ।

यमः कुवेरो वरुणस्तथापि

भवान् न शक्तो युधि राघवस्य ॥ ४९॥

स्थानाद्पीन्द्रं कुपितः प्रकर्षेद्

यमं समेयादरुणं नियच्हेत् ।

कालस्य कालश्च भवेत् स रामः

संज्ञिप्य लोकांश्च मृजेद्थान्यान् ॥ ४२॥

इदं वचो बन्धुजनार्थिसद्धये

मयोच्यमानं यदि नानुपश्यित ।

ततोऽचिरात् त्यज्यिस जीवितं प्रियं

कृतोऽय रामेण शरेरिजिक्संगैः ॥ ४३॥।

इत्यार्षे रामायणे स्रार्णयककाण्डे मारीचवाकां नाम एकचत्नारिंशः सर्गः — मारीचवाकां नाम द्वाचत्नारिंशः सर्गः — मारिचवाकां नाम त्रिचत्नारिंशः सर्गः ॥